

umuligt, at de danske Mejerier og særlig de danske Slagterier kunde slaa sig sammen og selv etablere en Dampffibssforbindelse. — det er ganske vist et meget vanskeligt Arbejde at faa saa mange Hoveder, som man siger, under een Hat, men det var dog maasse muligt; men saa længe et enkelt Selskab faar en stor Subvention, er al Konkurrence udelukket, saa længe ere vi, om jeg saa maa sige, solgte til det Selskab, som sidder inde med Subventionen, thi man kan selvfølgelig ikke konkurrere under saa ulige Vilkaar.

De Dølyshninger, som ere givne, er der kun beregnet en Fragtindtægt til Parkeston af 432,000 Kr., og i dette er naturligvis ikke indbefattet, hvad det koster at føre Varerne fra Parkeston ind til London; jeg antager, at blev det lagt til, vilde vi komme op til det dobbelte Beløb. Men hvad jeg dernæst gerne vilde have Dølyshning om, og hvad der ikke kan ses af de medfølgende Aktstykker, er, om den Indtægt, det forenede Dampffibsselskab har haft af Retourfragten, er medregnet. Retourfragten har dog været ret betydelig i de senere Aar, og den vilde Staten dog ogsaa faa, naar vi etablerede Statsdrift. Jeg vil derfor meget anbefale, at vi beholde denne Post paa Finansloven. Jeg kan ikke sige, at de Haandregninger, der hidtil ere blevne givne det danske Landbrug fra Lovgivningsmagtens Side, have været af nogen synderlig Betydning. De forskellige Forslag, som ere komne her ind, ere blevne nægtede, det ene efter det andet, skønt de have været understøttede af en her i Landet meget udbredt Forening, den bekendte Agrarforening. Her kommer nu et Forslag, som er understøttet af samtlige vore Landboforeninger og af Agrarforeningen, og til hvilket, kan jeg godt sige, den største Del af det danske Landbrug sætter sine Forhaabninger. Jeg beklager derfor i høj Grad den højtærede Indenrigsministers Udtalelse, at han ikke nu kan gaa med til ad den Vej at række det danske Landbrug en Haand. Man skal jo huske, at Landbruget i Danmark ikke har nogen som helst Beskyttelse. Selv om vi derfor en Gang i Fremtiden vil fri Fragt, vilde det ikke være nær saa stor Beskyttelse for det danske Landbrug, som Haandværk og Industri have her i Landet. Det vil jo blive et lille Beløb i sig selv i Forhold til Værdien af alt det Smør og Flæst, der eksporteres, ogsaa selv om Transporten blev gratis; men det er der jo ingen, der kræver. Det, der kræves, er, at der ikke skal være andre Interesser ved Eksporten af vore Varer end den, at føre Varerne i god Kondition og ad saa kort Vej som mulig, at ikke den Slags Interesser,

som at samle Eksporten her i Kjøbenhavn, skal være det overvejende for vor Eksport. Med disse Ord skal jeg særlig anbefale Bevillingen paa de 2,300,000 Kr. til Esbjerg — Parkeston Routen.

Andsen: Den ærede Finansminister udtalte nogle Betæneligheder ved Finanslovsforslaget med Henblik paa det Understud, som det foreliggende Budget udviser, og han anførte, at det var særlig de to Bevillinger til Esbjerg — Parkeston-Routen og til Købet af Ribe — Vedstedbanen, der havde stillet Status saaledes, at dette Understud var fremkommet. Jeg for mit Vedkommende er godt tilfreds med, at disse to Bevillinger ere satte ind paa det foreliggende Forslag, og jeg mener, at hvis man skal bestrebe sig for at bringe Udgiften ned, at det saa ikke bør ske ved at bortskære disse to Poster, thi jeg anser det for at være særdeles heldigt, at Folketinget har sat dem ind. Jeg mener nemlig, at det er Udgifter af særdeles produktiv Natur, det er Udgifter, som i høj Grad vilde komme Erhvervslivet i Danmark til gode. Naar det blev indvendt, særlig mod Esbjerg — Parkeston-Routen, at Statsdriften ikke vilde kunne betale sig eller vilde blive for dyr, saa kan jeg i saa Henseende nærmest slutte mig til den ærede foregaaende Taler. Jeg skal kun henvise til, at foruden den Statsdrift, som den ærede Taler omtalte, have vi vort store Jærnbaneanet, som ogsaa er under Statsdrift, og jeg skal minde om, at da der forelaa Forslag om en anden Ordning for Jærnbanedriftens Vedkommende, blev det i dette Ting fremhævet, at vi ved Statsdrift havde opnaaet tre Ting, hurtigere Forbindelser, sikrere Forbindelser og billige Takster. Naar vi se hen til, at vi ved Statsdrift have opnaaet billigere og bedre Forbindelser, end da Jærnbannerne vare under Privatdrift, og Jærnbannerne desuagtet give et betydeligt og stigende Overskud, tror jeg ikke, at man med Føje kan henvise til, at Statsdrift er særlig dyr, navnlig ikke paa saadanne Omraader, som her er Tale om. Medens jeg taler om dette Punkt, maa jeg maasse tillade mig at rette en Hønbødelse til den ærede Indenrigsminister. Den ærede Indenrigsminister omtalte, at en Kontrakt var affluttet med det forenede Dampffibsselskab om at fortsætte Driften for det kommende Finansaar, og af Ministerens Udtalelser i Folketinget ser jeg, at denne Kontrakt er bleven undertegnet den 9de Marts, medens Forhandlingerne i Folketinget stod paa, om hvorvidt Staten skulde overtage denne Drift eller ikke. Det forekommer mig, at det vilde have været heldigere, om